

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/40/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5108223973
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5108223973.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci žalobcu: Ing. N. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. H. XXXX/XX, XXX XX F., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Mária Badová, s.r.o., so sídlom Vajanského 1/2765, 010 01 Žilina, IČO: 36 851 906, proti žalovaným: 1/ I. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX, XXX XX Y., právne zastúpený: JUDr. Jana Ftorková, advokátka, so sídlom D. G. XXXX/XA, XXX XX F., 2/ N. U., nar. X.X.XXXX, bytom Y. XXX, XXX XX Y., 3/ KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený: JUDr. Baltazár Mucska, advokát, so sídlom D. XX, XXX XX H. - T. I., o zaplatenie 2.677,74 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a žalovaného v rade 1/ proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 16C/32/2009-316 zo dňa 27.02.2017 v súvislosti s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 16C/32/2009-403 zo dňa 10.12.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalovanému v rade 1/ uložil zaplatiť žalobcovi 150,03 € s príslušným úrokom z omeškania a vo zvyšnej časti žalobu voči nemu zamietol, m e n í tak, že žalovaný v rade 1/ je povinný zaplatiť žalobcovi 1.407,28 € s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 1.407,28 € od 3.9.2008 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu voči žalovanému v rade 1/ vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch, ktorými žalobu voči žalovaným v rade 2/, 3/ zamietol a o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania vo vzťahu žalobcu a žalovaných v rade 2/ a 3/ p o t v r d z u j e .

Žalovanému v rade 1/ a žalobcovi nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Žalovaným v rade 2/ a 3/ vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalovanému v rade 1/ uložil zaplatiť žalobcovi 150,03 € s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 150,03 € od 03.09.2008 do zaplatenia, žalobu vo zvyšnej časti zamietol, žalobu voči žalovaným v rade 2/ a 3/ zamietol, žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal. Po ustálení predmetu konania, ktorým zostali nároky žalobcu na zaplatenie 2.370,08 € (71.401,- Sk) titulom náhrady trov právneho zastúpenia v trestnom konaní, celkom vo výške 50.719,- Sk a náhrady trov právneho zastúpenia za dva úkony poskytnutej právnej pomoci zo dňa 12.05.2008 a 04.06.2008 vo výške 20.682,- Sk s odkazom i na platnú právnu úpravu a vykonaným dokazovaním zistený skutkový stav, vyhovel žalobe žalobcu vo vzťahu k žalovanému v rade 1/, ktorý bol v trestnom konaní odsúdený a prakticky procesne neúspešný nielen voči štátu, ale aj voči žalobcovi ako

poškodenému v trestnom konaní vo výške 150,03 € s príslušným úrokom z omeškania s poukazom na ustanovenie § 12 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 1/24-iny výpočtového základu (683,- Sk v r. 2006, 743,- Sk v r. 2007). Zároveň podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. priznal advokátovi žalobcu náhradu tzv. režijného paušálu vo výške jednej stotiny výpočtového základu. Súd tak ohľadne nároku, ktorý vymedzil ako Ad 1/ na základe faktúry č. BM/08/012 ako účelne vynaložené uznal, úkon prevzatia a prípravy právneho zastúpenia plus prvej porady zo dňa 27.11.2006, podanie na Okresné riaditeľstvo PZ ZA na uplatnenie nároku na náhradu škody zo dňa 06.12.2006, konanie pred prokurátorom o dohode o vine a treste na Okresnej prokuratúre Žilina zo dňa 01.02.2007, pojednávanie na Okresnom súde Žilina o schválení dohody o vine a treste zo dňa 21.03.2007, nakoľko všetky tieto úkony považoval za účelne vynaložené pre zistenie škodcu, resp. pasívne vecne legitimovanej osoby, ako aj pre možnosť vedenia civilného sporového konania. Zároveň podľa hodnoty týchto úkonov súd priznal advokátovi podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. aj uplatnenú 19 % DPH platnú v danom čase a žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Na rozdiel od predloženej faktúry súd ako účelne vykonaný neuznal úkon preštudovania spisu zo dňa 08.01.2007, lebo išlo o procesne jednostranný úkon, ktorý možno hodnotiť ako prípravu iného účelne vykonaného úkonu. Ďalej neuznal za účelne vykonaný ani úkon podania na Kooperativu, a.s. zo dňa 24.04.2007, nakoľko i podľa vysvetlenia advokátky žalobcu išlo iba o vyčíslenie vtedy známych nárokov a ako taký nebol účelne vynaložený popri iných obdobných úkonoch. Zároveň ako účelný neuznal ani úkon z 28.07.2008 - konzultácia s poznámkou „uhradené 07.09.2007 spolu aj s DPH“, „- 8.529,- Sk“, lebo išlo o procesne jednostranný úkon, ktorý možno hodnotiť ako prípravu iného účelne vykonaného úkonu. Súd zamietol žalobu i o nároku označeného ním ako Ad 2/ v časti podľa faktúry č.1008050, skutkovo odôvodneného ako „12.05.2008 - prevzatie a príprava právneho zastúpenia plus prvá porada“, „04.06.2008 - spísanie podania na uplatnenie nároku na náhradu škody“, v cene odmeny advokáta jednotlivo po 10.150,- Sk plus režijný paušál (2x 191,- Sk) v celkovej sume 20.682,- Sk, nakoľko úhradu žalovaného v rade 3/ vo výške 8.530,- Sk s DPH potvrdenú v tomto konaní považoval za spravodlivé usporiadanie vzťahov v tejto veci a konštatoval, že táto úhrada zbavuje zodpovednosti za jej zaplatenie všetkých žalovaných v rade 1/ - 3/. Napokon, táto úhrada zodpovedala likvidačnej správe žalovaného v rade 3/ zo dňa 25.9.2007, podľa ktorej mal žalovaný v rade 3/ zaplatiť 8.530,- Sk aj DPH vo výške 1.620,- Sk, pričom medzi účastníkmi nebol osobitný spor o výške uhradeného plnenia. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania ustálil úspech žalovaných v rade 2/ a 3/ a v prevažnej miere úspech žalovaného v rade 1/ voči žalobcovi, s prihliadnutím však na ustanovenie § 257 CSP, žalovaným v rade 1/, 2/ a 3/ nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi nepriznal. Zohľadnil, že žalovaný v rade 1/ bol škodcom škodovej udalosti, v ktorej bol žalobca poškodený na zdraví a na ďalších už uhradených nárokoch. Žalovaní v rade 2/ a 3/ boli v právnom vzťahu k žalovanému v rade 1/, žalovaný v rade 2/ ako prevádzkovateľ motorového vozidla, ktorým žalovaný v rade 1/ škodu spôsobil, žalovaná v rade 3/ ako poisťovateľ žalovaného v rade 2/.

2. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote doručili odvolanie žalobca a žalovaný v rade 1/.

3. Žalobca v podanom odvolaní vytykal okresnému súdu vecnú a právnu nesprávnosť rozsudku okresného súdu, ktorý je v rozpore so skutočným stavom veci a platnou právnou úpravou. Prvoinštančný súd ani po zrušení rozsudku odvolacieho súdu nevychádzal z vykonaných dôkazov ani z ustanovení platnej právnej úpravy. Na súde prvého stupňa bolo preukázané, že pri dopravnej nehode 22.07.2006 bolo žalobcovi spôsobené ťažké ublíženie na zdraví, čo potvrdili závery odborného vyjadrenia MUDr. U.. Bol pripútaný na nemocničné lôžko, ošetrovaný v FNŠP v Žiline a neskôr v Ústrednej vojenskej nemocnici v Ružomberku, teda nemohol sa zúčastniť úkonov prípravného konania na Okresnom riaditeľstve PZ v Žiline, na ktorom si chcel riadne uplatniť svoj nárok na náhradu škody. V súlade s ústavným právom, podľa ktorého každý má nárok na svojho právneho zástupcu, uzavrel 27.11.2006 príkaznú zmluvu s jeho právnou zástupkyňou JUDr. Máriou Badovou, ktorú súčasne poveril na zastupovanie, pokiaľ išlo o uplatnenie náhrady škody v dôsledku spôsobenia ublíženia na zdraví, ktoré utrpel pri dopravnej nehode. Toho istého dňa podpísal plnomocenstvo na zastupovanie v prípravnom konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve PZ v Žiline vo veci vedenej po ČVS-ORP-821/01-OVK-ZA-2006 na Okresnej prokuratúre Žilina pod č.k. 3Pv/1004/06, neskôr na Okresnom súde v Žiline pod č.k. 29T/17/2007. V konaní vedenom pod č.k. ČVS-ORP-821/01-OVK-ZA-2006 bola na základe návrhu prokurátora v konaní o dohode o vine a treste uzatvorená dohoda o vine a treste 01.02.2007. Okresný súd Žilina na pojednávaní konanom dňa 21.03.2007 schválil rozsudkom č.k. 29T/17/07, ktorý nadobudol právoplatnosť 21.03.2007 dohodu o vine a treste, pričom z obsahu zápisnice z konania o dohode o vine a treste spísanej na Okresnej prokuratúre v Žiline pod 3Pv/1004/06-24 zo dňa 01.02.2007 je zrejmé, že obvinený - žalovaný v rade 1/ bol poučený o tom, že v súlade s ustanovením § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ

je povinný nahradiť poškodenému preukázateľné nároky účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatnení nárokov podľa písm. a/, b/, d/ citovaného zákona a následne oznámil právnej zástupkyňi poisťovateľa, u ktorého si mohol nárok na náhradu škody uplatniť. Bez osobnej účasti právnej zástupkyne na tomto konaní, ktorého sa pre svoj zdravotný stav zúčastniť nemohol, by nezistil, s ktorou poisťovňou mal žalovaný v rade 2/ uzatvorenú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení. Osobitným podaním 24.04.2007 si uplatnil u žalovaného v rade 3/ náhradu celej, v tom čase zistenej spôsobenej škody vo výške 370.170,- Sk nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za právnu pomoc, ktorá mu bola poskytnutá v konaní vedenom na Okresnom súde v Žiline pod č.k. 29T/17/2007, ako i pri uplatnení nároku na náhradu škody. Právna pomoc bola vyčíslená z celkovej výšky uplatneného nároku na náhradu škody, zo sumy 370.170,- Sk, spočívala v šiestich účelne poskytnutých úkonoch právnej pomoci, z režijného paušálu, DPH, teda spolu 60.868,50,- Sk. Z takto uplatneného nároku na náhradu trov právneho zastúpenia žalovaný v rade 3/ uhradil 07.09.2007 sumu vo výške 8.530,- Sk a po urgencii o úhradu zvyšku trov právneho zastúpenia 01.10.2007 sumu vo výške 1.620,- Sk ako doplatok na DPH za úkon právnej pomoci. Spolu uhradil sumu 10.150,- Sk, pričom táto suma sa nezhoduje ani so sumou za jeden úkon právnej pomoci spolu s režijným paušálom a DPH, ktorá činila 10.750,09 Sk. Nemohol sa preto stotožniť so závermi okresného súdu, ktorý pri rozhodovaní o ním uplatnených nárokoch aplikoval ust. § 12 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., nakoľko nešlo o konanie, v ktorom sa rozhodovalo na neverejnom zasadnutí. Z ust. § 12 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení totiž nepochybne vyplýva, že výška trov právneho zastúpenia sa vzťahuje na obhajobu v trestnom konaní, čo by prichádzalo do úvahy, keby žalovaný v rade 1/ mal v tomto trestnom konaní obhajcu. Zastal názor, že pokiaľ si v trestnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody na zdraví, prichádza do úvahy pri náhrade trov právneho zastúpenia uplatnenie právnej úpravy uvedenej v ust. § 10 ods. 1, 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení, ktorá mu bola sčasti uhradená žalovaným v rade 3/, avšak iba v sume 10.150,- Sk. Trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní vznikli v dôsledku protiprávneho konania žalovaného v rade 1/ a iba skutočnosť, že o nich nebolo rozhodnuté v trestnom konaní nezakladá stav, že by mal byť práva na ich náhradu zbavený. Poukázal, že žiaden úkon poskytnutej právnej pomoci v písomnej forme nebolo možné realizovať bez predchádzajúcej ústnej konzultácie, pričom ani jedna z konzultácií nebola vyúčtovaná. Odôvodnenie rozsudku okresného súdu tak považoval za nedostačujúce, neurčité, nekonkrétne, v rozpore s platnou právnou úpravou. Okresný súd nepovažoval za účelne vykonaný úkon preštudovania spisu na Okresnom riaditeľstve PZ Žilina 8.1.2007 bez akéhokoľvek konkrétneho zdôvodnenia a to i napriek tomu, že oboznámenie s výsledkami vyšetrovania - preštudovanie spisu sa konalo po ukončení dokazovania v trestnom konaní, teda v spise sa mohli nachádzať ďalšie dôkazy, ktoré mu do dňa vykonania tohto úkonu neboli známe. Nestotožnil sa ani so záverom súdu o neúčelnosti úkonu zo dňa 24.4.2007 a 28.7.2008. Ďalej poukazoval na čl. I. ods. 2 písm. c) Všeobecných obchodných podmienok žalovaného v rade 3/, z ktorého vyplýva, že je potrebné posudzovať účelne vynaložené náklady súvisiace s právnym zastúpením tak, ako je to uvedené v ust. § 10 ods. 1, ods. 2, resp. v § 13a, predtým § 14 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení. Z rozsudku okresného súdu, z jeho odôvodnenia, nie je možné zistiť, prečo žalobcovi neboli priznané účelne vynaložené náklady právnej pomoci vyúčtované vo faktúre č. 1008050, pričom všetky v konaní uplatnené nároky žalobca svojej právnej zástupkyňi uhradil. V tejto súvislosti poukazoval na čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu, žalobe v celom rozsahu vyhovel a zároveň mu priznal i trovy konania.

4. Žalovaný v rade 1/ v odvolaní proti rozsudku okresného súdu sa v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, ktorý vyslovil v rozsudku okresného súdu zo dňa 19.11.2016 a uviedol, že pokiaľ sa žalobca mienil domáhať práva zodpovedajúcemu náhrade trov právneho zastúpenia v trestnom konaní, mal si túto náhradu uplatniť predovšetkým v trestnom konaní za účelom ustálenia tohto špecifického procesného práva. Ak v trestnom konaní o tomto práve rozhodnuté nebolo, podľa názoru žalovaného v rade 1/, žalobca sa mal tohto rozhodnutia domáhať ako ústavného práva majetkového charakteru podľa čl. 20 ods. 1 v spojení s čl.46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy SR. V tejto súvislosti poukázal na znenie ust. § 557 ods. 1, 2 Trestného zákona, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/123/2013 s tým, že sa súd prvého stupňa nezaoberal dôsledne splnením predpokladov zodpovednosti žalovaného v rade 1/ za škodu, ktorú si uplatňoval žalobca v občianskom súdnom konaní a neskúmal, či v danom prípade nie sú splnené podmienky na bezplatné zastupovanie poškodeného v trestnom konaní. Nesúhlasil so záverom súdu, podľa ktorého by mali byť nároky, ktoré vznikli žalobcovi titulom právneho zastúpenia poškodeného v trestnom konaní posudzované v zmysle ust. § 420 a nasl. OZ, nakoľko nie sú splnené zákonné predpoklady zodpovednosti žalovaného v rade 1/ za škodu, ktorá mala podľa žalobcu vzniknúť v súvislosti s právnym zastupovaním poškodeného na základe

príkaznej zmluvy uzatvorenej 27.11.2006. Zotrvál na svojich doterajších stanoviskách vo vzťahu k zodpovednosti žalovaného v rade 3/ a poukázal na čl. 1 ods. 2 písm. c) Všeobecných obchodných podmienok žalovaného v rade 3/. Žiadal preto rozsudok okresného súdu zmeniť a žalobu vo vzťahu k nemu zamietnuť. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného v rade 1/ poukázal na právny názor odvolacieho súdu uvedený v zrušujúcom rozsudku č.k. 9Co/351/2015-265 zo dňa 25.6.2015, pričom sa priklonil k správnosti právneho názoru, podľa ktorého odsúdenému v trestnom konaní, teda žalovanému v rade 1/, vzniká povinnosť nahradiť trovy potrebné na účelné uplatnenie nároku poškodeného v trestnom konaní vrátane trov právneho zastúpenia, ktoré si v trestnom konaní riadne uplatnil. Súd prvého stupňa sa správne zaoberal splnením predpokladov zodpovednosti žalovaného v 1/ rade za škodu, ktorú si uplatnil v tomto konaní pod bodom Ad1/, avšak nesprávne vyčíslil túto škodu v rozpore s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. v platnom znení. Zotrvál na tvrdení o tom, že nároky, ktoré žalobcovi vznikli v trestnom konaní titulom trov právneho zastúpenia, je potrebné posudzovať ako nároky z titulu zodpovednosti za škodu v zmysle ust. § 420 a nasl. OZ. Za nesprávnu považoval argumentáciu žalovaného v rade 1/ o tom, že účelným bol iba úkon právnej pomoci zo dňa 24.4.2007 a že všetky ostatné úkony poskytnutej právnej pomoci neboli vynaložené účelne. Obranu žalovaného v rade 1/ označil za účelovú a vykonštruovanú.

6. Žalovaný v rade 3/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu a žalovaného v rade 1/ žiadal rozsudok okresného súdu vo vzťahu k žalovanému v rade 3/ ako správny potvrdiť. Nároky uplatňované žalobcom v tomto konaní nespádajú pod rozsah povinného zmluvného poistenia podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov, nakoľko z tohto zákona vyplývala len povinnosť poisťovateľa, aby za poisteného uhradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu účelne vynaložených nákladov, avšak aj táto povinnosť vyplýva v zmysle zmluvných dojednaní len v prípadoch občianskoprávneho konania. Zároveň uviedol, že nárok žalobcu voči žalovanému v rade 3/ považuje v celom rozsahu za premlčaný.

7. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného v rade 3/ zotrval na odôvodnenosti svojich nárokov s poukazom na ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. v platnom znení a čl. 1 ods. 2 písm. c) Všeobecných poistných podmienok žalovaného v rade 3/. Poprel, že by jeho nárok vo vzťahu k žalovanému v rade 3/ mal byť premlčaný.

8. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec súc viazaný dôvodmi podaného odvolania a jeho rozsahom (§ 379, § 380 CSP) po vykonanom pojednávaní rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalovanému v rade 1/ okresný súd uložil zaplatiť žalobcovi 150,03 € s príslušným úrokom z omeškania a vo zvyšnej časti žalobu voči nemu zamietol, zmenil tak, že žalovanému v rade 1/ uložil zaplatiť žalobcovi 1.407,28 € s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 1.407,28 € od 3.9.2008 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, žalobu voči žalovanému v rade 1/ vo zvyšnej časti zamietol, rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zamietol žalobu vo vzťahu k žalovaným v rade 2/, 3/ zamietol, ako i vo výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania vo vzťahu žalobcu a žalovaných v rade 1/, 2/ a 3/ potvrdil.

9. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd po vykonanom dokazovaní dospel k správne právnemu záveru o tom, že nárok žalobcu vo vzťahu k žalovanému v rade 1/, ktorý si uplatnil z titulu náhrady trov právneho zastúpenia v trestnom konaní, je daný. Nestotožnil sa iba s postupom okresného súdu, ktorým ustálil výšku z tohto titulu uplatneného nároku. Odvolací súd sa tiež po preskúmaní veci stotožnil s postupom okresného súdu, pokiaľ zamietol žalobu žalobcu vo zvyšku ním uplatneného nároku vo vzťahu k žalovanému v rade 1/ a vo vzťahu k žalovaným ohľadne nároku uplatneného z titulu účelne vynaložených nákladov v súvislosti s uplatnením nárokov na náhradu škody žalobcu u žalovaného v rade 3/ (§ 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 381/2001 Z.z. v platnom znení).

10. Pokiaľ sa týka danosti základu nároku žalobcu uplatneného vo vzťahu k žalovanému v rade 1/ na náhradu trov vynaložených v súvislosti so zastúpením žalobcu ako poškodeného v trestnom konaní, odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR I. ÚS 465/2015-18 zo 4. novembra 2015, v ktorom ústavný súd ako zjavne neodôvodnenú odmietol sťažnosť sťažovateľky vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 1 ods. 1 ústavy a základného práva na ochranu majetku podľa čl. 20 ods. 1 ústavy uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 1 T 74/2010 z 2. júna 2015, ktorým je nepriznal ako poškodenej

trovy, ktoré jej vznikli v súvislosti s uplatňovaním jej nároku v trestnom konaní. Konštatoval, že postup okresného súdu nemožno považovať za neodôvodnený alebo arbitrárny a okresný súd ani neporušil týmto postupom označené práva sťažovateľky nesprávnou a svojvoľnou aplikáciou a výkladom práva. Ústavný súd mimo iného poukázal na záver odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia, v zmysle ktorého bola sťažovateľka primerane poučená o možnosti uplatnenia si požadovaného nároku - po jeho riadnom preukázaní - v rámci následného občianskoprávneho konania o náhradu škody. Napokon prípustnosť tohto postupu vyplýva i z ustálenej súdnej praxe všeobecných súdov SR. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti, že ust. § 557 ods. 2 Trestného poriadku dáva súdu možnosť, nie povinnosť rozhodnúť, či a v akej výške prizná poškodenému trovy, ktoré mu vznikli uplatňovaním jeho nároku v trestnom konaní. To znamená, že pokiaľ v trestnom konaní odkáže súd poškodeného s nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie, obvykle zamietne žiadosť poškodeného o priznanie trov vynaložených v trestnom konaní s tým, že poškodený je oprávnený uplatniť si svoj nárok na priznanie trov vzniknutých pribratím splnomocnenca vynaložených v trestnom konaní v rámci občianskeho súdneho konania zároveň s nárokom na náhradu škody.

11. Vychádzajúc z uvedeného sa odvolací súd preto v ďalšom zaoberal výškou uplatneného nároku žalobcu v súvislosti s náhradou trov vynaložených ním ako poškodeného vzniknutých pribratím právneho zástupcu v trestnom konaní. Analogicky postupoval podľa § 553 ods. 4 Trestného poriadku.

12. Podľa § 553 ods. 4 Trestného poriadku, zástupca z radov advokátov, ktorý bol ustanovený poškodenému podľa § 47 ods. 6, má voči štátu nárok na odmenu a náhradu podľa tarify určenej osobitným predpisom pre konanie o občianskoprávnych veciach.

13. Týmto osobitným predpisom je vyhláška MS SR č. 655/2004 Z.z., konkrétne ust. § 10 ods. 1, 2 vyhlášky, z ustanovenia ktorého odvolací súd pri ustálení tarifnej odmeny advokáta žalobcu v súvislosti s jeho zastupovaním v trestnom konaní, vychádzal. Za základ pre výpočet odmeny považoval v trestnom konaní preukázanú a žalobcom uplatnenú škodu vo výške 306.343,- Sk a odmenu advokátky za zastupovanie žalobcu ako poškodeného v trestnom konaní ustálil sumou 7.713,50 € za 4 úkony právnej pomoci, a to príprava a prevzatie právneho zastúpenia z 27.11.2016, podanie na OR PZ na uplatnenie náhrady škody z 6.12.2006, preštudovanie spisu 8.1.2007, konanie o dohode o vine a treste na Okresnej prokuratúre Žilina 1.2.2007, pričom za úkon účasti advokátky poškodeného na pojednávaní na Okresnom súde Žilina o schválení dohody o vine a treste priznal odmenu v jednej polovici v sume 3.856,75 € s poukazom na ust. § 14 ods. 2 písm. e) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení. V danom prípade totiž išlo o účasť na verejnom zasadnutí tak, ako to vyplýva i zo zápisnice Okresného súdu Žilina o verejnom zasadnutí zo dňa 21.3.2007. K takto priznanej odmene odvolací súd priznal režijný paušál 2 x 191,- Sk v cene 382,- Sk a 3 x 178,- Sk, celkovo 534,- Sk, DPH 0,19 v sume 6.769,- Sk, čím dosiahol celkovú sumu 42.395,84 Sk, ktorá pri prepočte na euro predstavuje sumu 1.407,28 €. V predmetnej výške odvolací súd považoval nárok žalobcu na náhradu trov účelne vynaložených v trestnom konaní za odôvodnený, nakoľko v občianskoprávnom konaní žalobca preukázal, že trovy vykonané v trestnom konaní jeho advokátke zaplatil. Vo zvyšnej časti ohľadne uplatnených trov vynaložených v trestnom konaní, odvolací súd žalobu žalobcu voči žalovanému v rade 1/ zamietol. Do nároku na náhradu trov žalobcu ako poškodeného vynaložených v trestnom konaní nezahrnul podanie jeho advokátky na Kooperativu, a.s. zo dňa 24.4.2007, nakoľko tento úkon nebol vynaložený v rámci trestného konania.

14. Pokiaľ sa týkalo nárokov žalobcu uplatnených v súvislosti s účelne vynaloženými nákladmi pri uplatnení jeho nárokov u žalovaného v rade 3/ zo dňa 24.4.2007 a 4.6.2008 v zmysle faktúry č. 1008050, odvolací súd sa stotožnil s postupom okresného súdu, pokiaľ v tejto časti žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

15. Pri rozhodovaní o týchto nárokoch odvolací súd vychádzal z rozsudku Najvyššieho súdu SR z 28. novembra 2013 sp. zn. 5 Cdo 49/2012, podľa ktorého náklady na právne zastúpenie vynaložené žalobcom ako poškodeným v súvislosti s hmotnoprávnym uplatňovaním si jeho zákonného nároku z povinného zmluvného poistenia (§ 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) u poisťovateľa, predstavujú poistné plnenia, na zaplatenie ktorého má žalobca rovnako nárok z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poisteného a nemožno ich zahrnúť do trov občianskeho súdneho konania. To znamená, že ich nemožno zahrnúť ani do trov trestného konania a teda pri

posudzovaní odôvodnenosti týchto nárokov je potrebné vychádzať z ust. § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 381/2001 Z.z. v platnom znení.

16. Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 381/2001 Z.z. v platnom znení, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 5 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie.

17. Podľa § 11 ods. 5 písm. a), b) zákona č. 381/2001 Z.z. v platnom znení, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

18. Podaním zo dňa 24.4.2007 si žalobca uplatnil u žalovaného v rade 3/ náhradu celej spôsobenej škody vo výške 370.170,- Sk a nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za právnu pomoc, ktorá mu bola poskytnutá v trestnom konaní. Podaním zo dňa 22.5.2007 si u žalovaného v rade 3/ uplatnil nárok na náhradu škody o náklady, ktoré mu vznikli za doplatky k liekom vo výške 2.612,- Sk a náklady vynaložené na cestovné lístky vo výške 1.552,- Sk, čím sa zvýšili uplatnené nároky na sumu 374.334,- Sk. Oznámeniami o poistnom plnení zo dňa 31.5.2007, 16.3.2007, 12.6.2007, 30.5.2007 bolo žalobcovi oznámené, že žalovaný v rade 3/ ukončil šetrenie poistnej udalosti a uhradil mu poistné plnenie spočívajúce v náhrade za totálnu škodu na osobnom motorovom vozidle vo výške 4.444,- Sk, doplatky za lieky, zdravotné pomôcky, vrátane cestovných nákladov 27.302,- Sk, na bolestnom 335.980,- Sk, čo predstavovalo 367.716,- Sk. Dňa 25.9.2007 uhradil sumu 8.530,- Sk a po urgencii úhrady zvyšku trov právneho zastúpenia doplatil 1.620,- Sk ako doplatok DPH. Z celkovo uplatnených nákladov na náhradu škody vo výške 374.334,- Sk žalovaný v rade 3/ žalobcovi uhradil 367.716,- Sk. Pokiaľ sa i rozdielu žalobca domáhal v predmetnom konaní podanou žalobou, v priebehu konania svoje nároky v časti, v ktorej žalovaný v rade 3/ poistné plnenie krátil, zobral žalobu späť. Navyše žalovaný v rade 3/ ukončil šetrenie poistnej udalosti v zákonnej lehote.

19. V nadväznosti na uvedené odvolací súd považoval žalovaným v rade 3/ uhradenú sumu vo výške 8.530,- Sk + DPH 1.620,- Sk v podobe nákladov vynaložených v súvislosti s uplatnením nárokov podľa § 4 ods. 2 písm. a), b) zákona č. 381/2011 Z.z. v platnom znení za dostatočnú.

20. Pokiaľ sa týkalo ďalšieho nároku na úhradu nákladov spojených s právnym zastupovaním pri uplatnení nárokov v zmysle ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. v platnom znení a to v súvislosti s úhradou poistného plnenia spočívajúceho v sťažení spoločenského uplatnenia, doplatku na liekoch, nákladov na cestovnom spolu vo výške 540.865,50 Sk, z ktorých žalovaný v rade 3/ poskytol poistné plnenie vo výške 538.215,- Sk, je potrebné uviesť, že v danom prípade žalovaný v rade 3/ ukončil šetrenie poistnej udalosti v lehote 3 mesiacov odo dňa uplatnenia nárokov na poistné plnenie a pokiaľ i krátil poistné plnenie, nebolo preukázané, že by tak urobil neoprávnene, nakoľko žalobca podanú žalobu na doplatenie rozdielu kráteného poistného plnenia zobral v priebehu konania späť.

21. Vychádzajúc z ust. § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 381/2001 Z.z. v platnom znení, odvolací súd náklady vynaložené s právnym zastupovaním pri uplatňovaní nárokov u žalovaného v rade 3/, považoval za neodôvodnené a rozsudok okresného súdu, pokiaľ jeho žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol, ako správny potvrdil.

22. Úspech žalobcu vo vzťahu k žalovanému v rade 1/ bol nepatrný, vo vzťahu k žalovaným 2/ a 3/ bol žalobca neúspešný. Odvolací súd zohľadniac okolnosti prejednávanej veci, zdravotný stav žalobcu, ktorý

utrpel pri dopravnej nehode spôsobenej žalovaným v rade 1/ vážne poškodenie zdravia, pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v predmetnej veci aplikoval ust. § 257 CSP, nakoľko mal za to, že v danom prípade sú dané také výnimočné okolnosti hodné osobitného zreteľa, pre ktoré je potrebné žalovaným i napriek ich úspechu v spore, náhradu trov konania nepriznať. Pokiaľ sa týkalo vzájomného pomeru žalobcu a žalovaného v rade 1/, odvolací súd vychádzal zo zásady úspechu a neúspechu strán v spore a nepatrnosti úspechu žalobcu vo vzťahu k neúspechu žalovaného v rade 1/.

23. V nadväznosti na uvedené preto odvolací súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti rozhodnutia.

24. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)